

Οι έξι εταιρίες που πλουτίζουν από τους κρατούμενους

του Ashley Nicole Black (μετάφραση: barikat)

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν 2,4 εκατομμύρια άνθρωποι στις αμερικανικές φυλακές. Ο αριθμός αυτός έχει αυξηθεί κατά 500% τα τελευταία 30 χρόνια. Ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες αποτελούν μόνο το 5% του παγκόσμιου πληθυσμού, εντούτοις έχουν το 25% του συνόλου των κρατουμένων σε όλο το κόσμο. Το 2012, 1 στους 108 ενήλικες βρισκόταν στη φυλακή και 1 στα 28 παιδιά στις ΗΠΑ είχε έναν γονέα πίσω από τα κάγκελα.

Γιατί έχουμε τόσους πολλούς ανθρώπους στη φυλακή;

Τα χρήματα είναι ο κύριος λόγος που έχουμε τόσο πολλούς φυλακισμένους. Αρκετές εταιρείες αποκομίζουν τεράστια κέρδη από τις φυλακές. Η στέγαση ενός κρατούμενου κοστίζει κατά μέσο όρο 23.876 δολάρια ετησίως. Για να εξοικονομηθούν τα χρήματα, που προέρχονται από τη φορολόγηση των πολιτών, καλούνται εταιρίες να διαχειριστούν τις φυλακές. Οι εταιρείες αποκομίζουν χρήματα από το διαχείριση των φυλακών και μειώνουν συνεχώς το κόστος διαχείρισης με αποτέλεσμα οι κρατούμενοι και των οικογένειες τους να λαμβάνουν χρήματα αποκλειστικά για τις βασικές τους ανάγκες. Έτσι, οι ιδιωτικές φυλακές αποτελούν μια βιομηχανία 70 δισεκατομμύρια δολαρίων.

Το αδιανόητο της αυτής της ιστορίας είναι ότι, το 65% των συμφωνητικών των ιδιωτικών φυλακών απαιτούν εγγύηση πληρότητας. Αυτό σημαίνει ότι οι πολιτείες πρέπει να έχουν ένα ορισμένο αριθμό κρατουμένων - μεταξύ 80 και 90% της πληρότητας κάθε φυλακής - ή να πληρώσουν τις εταιρείες για τα κενά κρεβάτια. Πρόκειται για μια συζήτηση με άσχημα κίνητρα καθώς μια πολιτεία ξοδεύει χρήματα αναίτια αν δε διαθέτει τον απαιτούμενο αριθμό κρατουμένων.

Έξι εταιρείες και βιομηχανίες φτιάχνουν περιουσίες από τις φυλακές.

1. Global Tel-Link

Η Global Tel-Link παρέχει τηλεφωνικές υπηρεσίες περίπου στο 57% των κρατουμένων. Οι χρεώσεις τους είναι υπερβολικές. Χρεώνουν μέχρι και 17 δολάρια για μία 15λεπτη τηλεφωνική κλήση (παρόλο που πρόσφατα ψηφίστηκε νόμος να περιοριστούν στα 25 σεντς οι χρεώσεις ανά κλήση, για διακρατικές κλήσεις). Μόνη επιλογή κρατουμένων των οικογενειών είναι να πληρώσουν αυτή τη χρέωση διαφορετικά δε γίνεται να μιλήσουν με τα αγαπημένα τους πρόσωπα.

Πρόκειται για μια τακτική εντελώς αναχρονιστική: Μελέτες δείχνουν ότι οι κρατούμενοι οι οποίοι είναι σε θέση να διατηρήσουν μια σύνδεση με τους φίλους και την οικογένειά τους είναι λιγότερο πιθανό να διαπράξουν εγκλήματα, ενώ βρίσκονται στη φυλακή και λιγότερο πιθανό να καταλήξουμε πάλι στη φυλακή μετά την αποφυλάκιση. Οι τηλεφωνικές εταιρίες των φυλακών υποστηρίζουν ότι οι υψηλές χρεώσεις οφείλονται στην ανάγκη τους να κρατήσουν τις γραμμές ασφαλείς και να παρέχουν την παρακολούθηση κλήσης. Αυτό είναι δύσκολο να το πιστέψει κανείς, όταν οι εταιρείες είναι ελάχιστες και κατέχουν σχεδόν το μονοπώλιο σε αυτή την υπηρεσία ενώ πληρώνουν μέρος του κέρδους στο κράτος. Οι πολιτείες προσλαμβάνουν αυτές τις εταιρείες. Όταν το ίδιο το κράτος βγάζει χρήματα από αυτές τις τηλεφωνικές κλήσεις, πιστεύετε ότι πραγματικά ενδιαφέρονται να συνάψουν μια

δίκαιη, οικονομικά αποδοτική συμφωνία για να εξυπηρετήσουν την επικοινωνία των κρατούμενων με τις οικογένειές τους;

2. Corizon

Η εταιρία Corizon κερδίζει 1,4 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο για υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης σε πάνω από 530 σωφρονιστικά καταστήματα, σε 28 πολιτείες. Ως κερδοσκοπική εταιρία υπηρεσιών υγείας, ο στόχος της είναι να μεγιστοποιηθούν τα κέρδη της, πράγμα που σημαίνει γενικά τη μείωση του κόστους με τη παροχή χαμηλής ποιότητας περίθαλψης. Για παράδειγμα, πρόσφατα κατατέθηκε μήνυση εις βάρος της εταιρίας για την αντικατάσταση πτυχιούχων νοσηλευτών με άλλους που είχαν απλή άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, βάζοντας σε κίνδυνο τους ασθενείς αφού λάμβαναν ανεπαρκή φροντίδα, ενώ η εταιρία Corizon εξοικονομούσε το 35% από το μισθό του νοσηλευτή. Μάλιστα για να εξοικονομήσει ακόμα περισσότερα κέρδη, η Corizon αρνείται τη χορήγηση φαρμάκων στους κρατούμενους και την υγειονομική περίθαλψη, ασκεί ανθυγιεινές πρακτικές, αρνείται να μεταφέρει κρατούμενους σε νοσοκομεία, όταν αυτό είναι απαραίτητο, και παρέχει ανεπαρκή έλεγχο ψυχικής υγείας και περίθαλψης. Τα τελευταία πέντε χρόνια, η Corizon έχει μηνυθεί 660 φορές για θανάτους και μόνιμες βλάβες σε κρατούμενους.

3. The Bail Industry

Όταν κάποιος συλλαμβάνεται και προσάγεται, μπορεί να περάσουν εβδομάδες ή ακόμα και μήνες μέχρι να οριστεί ημερομηνία για τη δίκη του. Η εγγύηση είναι η πλέον γνωστή από τις επιλογές που χρησιμοποιούν οι δικαστές ώστε να δοθούν κίνητρα στους κατηγορούμενους να επιστρέψουν στο δικαστήριο για τη δίκη τους. Αν ο εναγόμενος δεν μπορεί να αντέξει οικονομικά να πληρώσει την εγγύηση, θα πρέπει είτε να χρησιμοποιήσει την υπηρεσία εγγύησης ομολόγων ή να παραμείνει στη φυλακή μέχρι τη δίκη του. Η Αμερική και οι Φιλιππίνες είναι οι μόνες χώρες στον κόσμο που χρησιμοποιούν το σύστημα εγγύησης ομολόγων. Στις περισσότερες χώρες, η εγγύηση ομολόγων θα μπορούσε να θεωρηθεί έως και παραποίηση χρήσιμων στοιχείων για τη δικαιοσύνη. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οργανισμοί εγγύησης ομολόγων είναι ιδιωτικές εταιρείες που έχουν λόγο για το αν ή όχι οι άνθρωποι, οι οποίοι θεωρούνται αθώοι πριν από τη δίκη, οδηγηθούν στη φυλακή. Οι εταιρίες μπορούν να αρνηθούν την παροχή υπηρεσιών σε όποιον θέλουν και να χρεώνουν μη επιστρεπτέα τέλη. Πράγμα που σημαίνει ότι οι φτωχότεροι άνθρωποι είναι πιο πιθανό να πρέπει να περνούν το χρόνο τους στη φυλακή πριν επικυρωθεί η ενοχή ή την αθωότητα τους.

Για παράδειγμα, ας υποθέσουμε ότι δύο άνθρωποι (ένας πλούσιος, ένας φτωχός) κατηγορούνται για το ίδιο έγκλημα. Η εγγύηση έχει οριστεί στα 100.000 δολάρια. Ο πλούσιος πληρώνει 100.000 δολάρια, βγαίνει από τη φυλακή, πηγαίνει σε δίκη, βρίσκεται αθώος και παίρνει πίσω το ποσό της εγγύησης. Ο φτωχός δεν έχει 100.000 δολάρια. Έτσι, είτε να παραμείνει στη φυλακή (και έτσι πιθανώς να χάσει τη δουλειά του), ή χρησιμοποιεί την υπηρεσία εγγύησης ομολόγων. Η υπηρεσία ομολόγων του χρεώνει μια μη επιστρεπτέα χρέωση που ανέρχεται στο 10%. Έτσι ο φτωχός πληρώνει την υπηρεσία εγγύησης ομολόγων 10.000 δολάρια (ή παίρνει όλους τους φίλους και την οικογένειά του να τον βοηθήσουν), βγαίνει από τη φυλακή, τελικά πηγαίνει σε δίκη, αθώνεται και ταυτόχρονα χάνει όλα το πόσο που έδωσε ως εγγύηση. Αν κάποιος που έχει χρησιμοποιήσει την υπηρεσία εγγύησης ομολόγων δεν εμφανιστεί στη δίκη, μπορεί να επικηρυχτεί από αστυνομικούς που έχουν εκπαιδευτεί ελάχιστα αλλά επιτρέπεται να οπλοφορούν και να προσαγάγουν υπόπτους, χωρίς να ισχύουν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις μεταξύ

αστυνομικών και υπόπτων.

Οι εταιρείες εγγυήσεων ασκούν πιέσεις για νόμους που ενθαρρύνουν ή πιέζουν τους δικαστές να χρησιμοποιούν τη λύση της εγγύησης περισσότερο από ό, τι άλλες επιλογές. Τα ποσά των εγγυήσεων έχουν ανέβει τα τελευταία χρόνια, και χρησιμοποιούνται σε πάνω από το 40% των κακουργηματικών περιπτώσεων. Στη βιομηχανία των εγγυήσεων ισχυρίζονται ότι αυτό επιτρέπει στην κυβέρνηση να αναλάβει το κόστος των προδικαστικών υπηρεσιών εξαιρουμένων των φορολογουμένων, και να το περνούν σε ιδιωτικές εταιρείες. Οι επικριτές του συστήματος λένε ότι οι πλούσιοι πολίτες δε ξοδεύουν λιγότερο χρόνο στη φυλακή από τους φτωχούς. Οι δικαστές έχουν ως προεπιλογή τα ομόλογα σε περιπτώσεις χαμηλού κινδύνου, όσων παραβαίνουν το νόμο για πρώτη φορά, σε περιπτώσεις που είναι απίθανο να φύγουν οι κατηγορούμενοι την πόλη πριν από τη δίκη. Θα μπορούσαν ωστόσο να προσφέρουν αυτή την επιλογή και σε άλλες περιπτώσεις όπου το κόστος είναι μικρό για το κράτος. Για παράδειγμα, πριν από τη δίκη φορείς παροχής υπηρεσιών μπορούν να προσαρμόσουν τους όρους της αποφυλάκισης για τα ποινικά αδικήματα (όπως το αλκοτέστ για μεθυσμένους οδηγούς ή ένα βραχιόλι GPS για κάποιον ο οποίος πρέπει να παρακολουθείται), με παράλληλη εξοικονόμηση των δαπανών του κράτους από τη μείωση του αριθμού των φυλακισμένων και έτσι να τους επιτρέπει να συνεχίσουν να εργάζονται και να συνεισφέρουν στις κοινότητές τους.

4. Law Enforcement (Δέσμευση περιουσιακών στοιχείων)

Η δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων θεσπίστηκε ως νόμος για τη συλλογή στοιχείων που είχαν χρησιμοποιηθεί για τη διάπραξη ενός εγκλήματος ακόμη και αν το αδίκημα δεν διαπράχθηκε από τον ιδιοκτήτη του ακινήτου. Στις ιδανικές περιπτώσεις, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε περιπτώσεις οργανωμένου εγκλήματος όπου χρησιμοποιούν ένα αυτοκίνητο για να ολοκληρώσουν τις συμφωνίες ναρκωτικών. Εκτός από τη σύλληψη του εμπόρου ναρκωτικών, οι αστυνομικοί μπορούν επίσης να κατάσχουν το αυτοκίνητο, ώστε να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε άλλα εγκλήματα. Είναι λίγο άδικο, διότι ο ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου μπορεί να τιμωρηθεί παρά το ότι στην πραγματικότητα δεν έχει διαπράξει το έγκλημα, αλλά είναι ένα τρόπο να περιοριστούν τα εγκλήματα που έχουν σχέση με τα ναρκωτικά.

Δυστυχώς, η επιβολή του νόμου εκμεταλλεύεται την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων από τη συλλογή στοιχείων που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί για να διαπραχτεί ένα έγκλημα. Οι αστυνομικοί δεν χρειάζεται να αποδείξουν ότι ένα έγκλημα διαπράχθηκε. Θα πρέπει μόνο να καταστήσουν "ύποπτο" ένα περιουσιακό στοιχείο. Και όταν το περιουσιακό στοιχείο έχει κατασχεθεί δεν είναι υποχρεωτική η επιστροφή του, ακόμη και αν έχει αποδειχθεί ότι δεν διεπράχθη το έγκλημα. Σε άλλες πολιτείες, τα τέλη για την ανάκτηση των αγαθών είναι τόσο υψηλά που ακόμη και αφού έχει αποδειχθεί ότι δεν υπήρχε έγκλημα, ορισμένοι ιδιοκτήτες δεν μπορούν να καλύψουν τα έξοδα ώστε να πάρουν πίσω τις περιουσίες τους. Οι αστυνομικοί έχουν ένα τεράστιο κίνητρο για την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων που ξέρουν πως δεν χρησιμοποιήθηκαν για να διαπραχτεί ένα έγκλημα και έτσι υφαρπάζουν ξένα περιουσιακά στοιχεία. Μερικά αστυνομικά τμήματα έχουν τόσο περιορισμένα οικονομικά ώστε ότι οι προϋπολογισμοί τους εξαρτώνται από την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων, ενώ δεν υπάρχει καμία τιμωρία για την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων από αθώους πολίτες. Ένας δημοσιογράφος από το New Yorker ερευνούσε τη περιοχή Tenaha, στο Τέξας, όπου οι οδηγοί που δεν έχουν διαπράξει ένα έγκλημα συχνά αναγκάζονται να παραδώσουν μετρητά ή τα αυτοκίνητά τους κατά τη διάρκεια της μια συνηθισμένης διακοπής της κυκλοφορίας, καθώς και ένα ηλικιωμένο

ζευγάρι του οποίου το σπίτι κατασχέθηκε επειδή ο ενήλικος γιος τους καλλιεργούσε και πουλούσε μαριχουάνα χωρίς οι ίδιοι να γνωρίζουν αυτή τη δραστηριότητα.

Μετά τη καταγγελία John Oliver σχετικά με την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων που έλαβε πάνω από τέσσερα εκατομμύρια views το ζήτημα εξέτασε, ο Γενικός Εισαγγελέας Eric Holder και ανακοίνωσε ότι η ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν θα συμμετέχει πλέον σε αστικές κατασχέσεις περιουσιακών στοιχείων. Δυστυχώς, αυτή η απόφαση θα επηρεάσει μόνο περίπου 6% των κατασχέσεων σε εθνικό επίπεδο.

5. Corrections Corporation of America (CCA) και 6. GEO Group (Private Prisons)

Η κερδοσκοπική βιομηχανία των φυλακών αξίζει 70 δισεκατομμύρια δολάρια. Οι ιδιωτικές εταιρίες, όπως CCA και GEO Group προσεγγίζουν πολιτείες με περιορισμένα ταμειακά διαθέσιμα και προσφέρονται να τους εξοικονομήσουν χρήματα αγοράζοντας τις κρατικές φυλακές. Ωστόσο, η αντίληψη ότι οι ιδιωτικές φυλακές εξοικονομούν τα χρήματα των πολιτειών είναι επισφαλής. Οι πολιτείες καταβάλλουν ημερήσιο τέλος για κάθε κρατούμενο στεγάζεται σε ιδιωτικές φυλακές, και εταιρίες καθορίζουν τον αριθμό των κλινών (που δεν είναι ποτέ μικρότερος από 1.000) και το ποσοστό πληρότητας (συνήθως γύρω στο 90%), και στη περίπτωση άδειων κλινών η πολιτείες πληρώνουν πρόστιμο. Είναι απίστευτο το γεγονός ότι τέτοιες συμφωνίες είναι νόμιμες, εφόσον δίνουν στις πολιτείες κίνητρο, τόσο στο έγκλημα, όσο και να κρατούν ανθρώπους φυλακισμένους. Προκειμένου να αυξήσουν τα περιθώρια κέρδους, οι ιδιωτικές φυλακές κρατούν τους φυλακισμένους σε απάνθρωπες συνθήκες. Αυτό οδηγεί στην αύξηση των περιστατικών βίας στις ιδιωτικές φυλακές.

Ακόμα, οι εταιρίες αναπτύσσουν εκστρατείες και πιέζουν τις πολιτείες και την ομοσπονδιακή κυβέρνηση να ψηφιστούν νόμοι που θα αυξήσουν τα κέρδη τους. Τα τελευταία 10 χρόνια, η CCA έχει δαπανήσει 17.400.000 δολάρια για να προωθήσει τα συμφέροντά της. Μεταξύ του 2003 και του 2012, ξόδεψε 1.900.000 δολάρια σε δωρεές προς πολιτικούς φορείς. Η Geo Group ξόδεψε τα τελευταία 8 χρόνια 2.500.000 δολάρια για να προωθήσει τα συμφέροντά της και 2.9 εκατομμύρια δολάρια σε δωρεές προς πολιτικούς φορείς μεταξύ 2003 και 2012. Έτσι ενισχύουν τη θέσπιση νόμων που δημιουργούν περισσότερους κρατούμενους. Δύο βασικές μέθοδοι που οδηγούν στη αύξηση των κρατούμενων είναι η ποινικοποίηση περισσότερων δραστηριοτήτων καθώς και η αύξηση της ποινής.

Θυμάστε για παράδειγμα το νόμο της Αριζόνα όπου αναφέρεται ότι οι άνθρωποι που "που δείχνουν να είναι Ισπανοί" να είναι απαραίτητο να δείξουν τα έγγραφα τους στις αρχές, όταν τους ζητηθεί; Όπως ανέφερε το NPR, το ALEC (το Νομοθετικό Συμβούλιο Αμερικής) και το λόμπι των ιδιωτικών φυλακών συνέταξε αυτό το νόμο. Πολλοί από τους νόμους έχουν επιτύχει να μην απελαύνονται οι παράνομοι μετανάστες, αλλά να φυλακίζονται για μεγάλο χρονικό διάστημα, έτσι ώστε οι εταιρίες έχουν να αποκομίσουν μεγαλύτερα κέρδη. Σχεδόν το ήμισυ του συνόλου των μεταναστών κρατούμενων σήμερα στεγάζονται σε ιδιωτικές φυλακές, σύμφωνα με έρευνα της Huffington Post. Η κράτηση γυναικών και παιδιών με την ιδιότητα των παράνομων μεταναστών, ενώ περιμένουν ακροάσεις, είχε εξαλειφθεί τα τελευταία χρόνια. Κατά τη περίοδο της προεδρίας Ομπάμα, ο αριθμός των μεταναστών που κρατούνται σε απάνθρωπες συνθήκες και ως επί το πλείστον σε ιδιωτικές φυλακές, έχει εκτιναχθεί στα ύψη.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα της αποτυχημένης πολιτικής.

Ο πόλεμος κατά των ναρκωτικών έχει δημιουργήσει μια αύξηση του πληθυσμού των φυλακισμένων, αυξάνοντας συλλήψεις για ήσσονος σημασίας αδικήματα (όπως κατοχή μαριχουάνας). Η Αμερική έχει το μεγαλύτερο ποσοστό ποινών για αδικήματα που σχετίζονται με ναρκωτικά (5-10 έτη), μεταξύ των ανεπτυγμένων χώρων. Η έρευνα δείχνει, ωστόσο, ότι η φυλάκιση δεν μειώνει την εγκληματική δραστηριότητα απλά αποτρέπει το έγκλημα μέσω του περιορισμού των εγκληματιών στη φυλακή. Η έρευνα δείχνει, επίσης, ότι η αύξηση του χρόνου φυλάκισης δεν αποτρέπει το έγκλημα και μπορεί πραγματικά να ενθαρρύνει τους φυλακισμένους να εγκληματούν μετά την αποφυλάκισή τους, όπως δείχνουν και τα ποσοστά υποτροπής των αποφυλακισμένων τα οποία είναι πολύ υψηλά. Στην πραγματικότητα, στη φυλακή, δημιουργείται ένας κύκλος εγκληματικότητας που, μετά την αποφυλάκιση των κρατούμενων, συνεχίζεται σε φτωχές γειτονιές.

Οφείλουμε λοιπόν να λύσουμε το πρόβλημα της κερδοφορίας από τη βιομηχανία των ιδιωτικών φυλακών καθώς όλοι καταλαβαίνουμε ότι έτσι δε θα έχουμε ποτέ σωφρονιστικό σύστημα. Ας μην ξεχνάμε, πολλά από αυτά τα ζητήματα επηρεάζουν και ανθρώπους που κατηγορούνται για μια αξιόποινη πράξη ενώ δεν έχει αποδειχτεί η ενοχή τους. Και τέλος, πρόκειται για προβλήματα που επηρεάζουν όλους τους φορολογούμενους πολίτες που επιθυμούν να ζουν σε μια δίκαιη κοινωνία.

Πηγή: http://www.attn.com/stories/941/who-profits-from-prisoners?utm_source=so...